

[Hartvig Frisch.]

man trækker i, passede paa den Periode, og det ærede Medlem maa have os undskyldt, at vi fortsat er skeptiske.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Starcke har Ordet for en kort Bemærkning.

Starcke: I Anledning af det Svar, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gav os, der jo ikke var videre oplysende, skal jeg blot understrege, at det ærede Medlem altsaa ikke ønskede at svare paa det klare Spørgsmaal, som jeg stillede ham om, hvor det kommunistiske Parti vilde have staaet den 9. April, hvis det havde været et kommunistisk Tyskland og ikke et nazistisk Tyskland. Jeg synes, det er et Spørgsmaal, som i høj Grad har Berøring med den Debat, som føres i Øjeblikket, og hvis det ærede Medlem ikke ønsker at svare, maa vi andre have Lov til at drage vore Slutninger.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Starcke maa understrege, hvad han vil, og drage de Slutninger, han vil, men jeg har vigtigere Ting at beskæftige mig med i Øjeblikket end det ærede Medlem og hans Tvivl om forskellige Ting.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch siger: det kan ikke undre mig, at han taler paa den Maade, han gør her. Jeg kan sige, at meget lidt undrer mig med Hensyn til det ærede Medlems Maade at tale paa og belyse Problemerne paa, men det, jeg gerne vil have at vide af det ærede Medlem, er: Hvem mener det ærede Medlem er repræsenteret ved den usynlige Snor, han taler om, og hvem mener det ærede Medlem trækker i Snoren?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Jeg synes, jeg har forklaret det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ... (Aksel Larsen: Det synes jeg ikke!) ... Nej, aabenbart ikke, men det er, som om det ærede Medlem vil have, at jeg nu skal staa frem og sige: i det, det ærede Medlem her staar og siger, har De en Snor. Det ved jeg ikke, det ved jeg virkelig ikke. Da det ærede Medlem har stillet mig et Spørgsmaal om Certifikat som Demokrat, har jeg skildret, hvordan det kommunistiske

Partis mekaniske Dukke optraadte under det ærede Medlems Ledelse, og deraf har jeg draget den Slutning, at det indbyder til Skepsis. Er det ikke Svar nok til det ærede Medlem? (Aksel Larsen: Nej!) ... Ja men, det ærede Medlem kan ikke faa mere Svar! (Aksel Larsen: Nej, det tænkte jeg nok!). Det, jeg maa drage mine Slutninger af, er, hvad jeg har set med mine egne Øjne. Husk paa, ærede Medlem, jeg drager ikke Slutninger af usynlige Ting; først naar Tingene er synlige, drager jeg en Slutning, men det tillader jeg mig ogsaa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en meget kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Den skal blive meget kort. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har her sagt, at det danske kommunistiske Parti og vi danske Kommuniste er at ligne ved en mekanisk Dukke, der danser efter en usynlig Snor, der trækkes i. Jeg vil gerne have at vide: Hvem mener det ærede Medlem, denne Snor repræsenterer, og hvem mener det ærede Medlem trækker i denne Snor?

Formanden: Det er vist ikke nødvendigt at trække Debatten længere ud.

Bollerup Madsen: Jeg vil gerne have Lov til at rette en Henvendelse til den højt-ærede Undervisningsminister. I en Aarrække har der været Overvejelser angaaende Statsstøtte til Provinsbyernes Musikliv. Flere Byer har oprettet Byorkestre, som paa hensigtsmæssig Maade har taget den Opgave op at skaffe Beboerne gode Koncerter. Regeringen har nedsat en Kommission, der kan fremkomme med Forslag til fælles Løsning for Statens Støtte, men det forekommer mig, at det varer noget længe, inden der kommer et Resultat. I Aalborg dannedes allerede i 1940 et godt og stort Byorkester, hvilket ogsaa efter Omstændighederne var særlig paakrævet, fordi Besættelsesmagten tog Byens Teater og afholdt Koncerter paa offentlige Pladser med deres Militærorkestre. Byens Orkester sørgede da for, at der som Modvægt ogsaa kom til at lyde danske Toner over Byen, men det kostede Kommunen og Borgerne store aarlige Beløb, og det vakte Forundring, at Staten ikke vilde støtte dette Arbejde, som i bedste Forstand var et nationalt kulturelt Arbejde, ved en Finanslovbevilling, saa meget mere som Staten har givet saadan Bevilling til en anden Bys